

15. Tarasova, T. B. Psihologichni osoblivosti studentstva: navch.-metod. posib. dlya magistrantiv / T. B. Tarasova. – Sumi: SumDPU im. A. S. Makarenka, 2004. – 48 s.
16. Formirovanie u studentov sposobnosti k samorazvitiyu / Sost. O. S. Anisimov, R. A. Ayazbekova. – Alma-Ata, 1989. – 48 s.

Martynuik I. IMPORTANCE OF DEVELOPMENT THE READINESS OF STUDENTS TO SELF-EDUCATIONAL ACTIVITY. The importance and feasibility of readiness for self-education in the student's age is justified in the article. The essence of the concept of "college students", psychological characteristics of students as a social group, age psychological characteristics of students, the impact of learning in higher education on identity formation are analyzed. Age psychological characteristics of students, psychological characteristics of the student as a subject of educational and professional activities, the possibility of training and professional activities in universities that make up the psychological conditions of expediency and necessity of readiness for self-education of students are distinguished. Based on the understanding of self education as one that prompted internal self motivated and involves the use of special search tools and assimilation of social experience, concluded that the commitment to these activities should develop in students. Due to age-appropriate at this stage of development people can overcome barriers to self-improvement; its intelligent features are a good basis for the choice of methods, tools, vectors self-education; readiness for self education can be a stable personality formation. Development also indicated willingness to contribute to the characteristics of the student as a subject of educational and professional activities. Very educational and professional activities in the university is able to feed the motives of self-identity in the professional sphere, self education equips tools, determine its content and its causes, encouraging the student to independence.

Key words: college students, psychological characteristics of age, an educational and professional activities, educational and professional activities of higher education, the formation of personality, psychological conditions, self-education activities.

Отримано 25.05.2016

УДК 159.954

Медведева Надія Віталіївна

ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Медведева Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ. У статті представлено погляд на проблему розвитку дитячої творчості. Творчість розглядається як універсальна здатність, що забезпечує вдале виконання різноманітних дитячих діяльностей. Ключовим моментом розвитку творчості молодших школярів є формування особливої структури їх досвіду – евристичної структури. Дана структура виступає як продукт певним чином організованої діяльності, яка безперервно збагачується і розвивається, і починає визначати не тільки особливості дитячої діяльності (її пошуковий, творчий характер), але і ставлення дитини до оточуючого її світу, засоби розуміння і перетворення цього світу і в кінцевому підсумку особливості свідомості дітей, спрямованість їх особистості. Показано, що емоційна насиченість процесу дитячої творчості веде до інтенсифікації розвитку нових мотивів діяльності, що істотно перебудовує мотиваційно-емоційну сферу дитини і сприяє формуванню евристичної структури особистості, розвитку її творчого потенціалу, художньої уяви, творчого сприймання та образного мислення.

Ключові слова: образотворча діяльність, стратегіальні тенденції, творчість, трансформація задуму, художня творчість.

Медведева Н. В. ОСОБЕННОСТИ ХУДОЖЕСТВЕННО-ТВОРЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА. В статье представлен взгляд на проблему развития детского творчества. Творчество рассматривается как универсальная способность, обеспечивающая успешное выполнение различных детских деятельностей. Ключевым моментом развития творчества младших школьников выступает формирование особенной структуры их опыта – эвристической структуры. Данная структура выступает как продукт определенным образом организованной деятельности, которая постоянно обогащается и развивается, и начинает определять не только особенности детской деятельности (ее поисковый, творческий характер), но и отношение ребенка к окружающему его миру, способы понимания и преобразования этого мира и, в конечном счете, особенности сознания детей, направленность их личности. Показано, что эмоциональная насыщенность процесса детского творчества ведет к интенсификации развития новых мотивов деятельности, что существенно перестраивает мотивационно-эмоциональную сферу ребенка и способствует формированию эвристической структуры личности, развитию ее творческого потенциала, художественной фантазии, творческого восприятия и образного мышления.

Ключевые слова: изобразительная деятельность, стратегические тенденции, творчество, трансформация замысла, художественное творчество.

Актуальність дослідження. Дослідження проблем творчості завжди привертали пильну увагу вчених. У психологічній науці ХХІ століття ця тематика не тільки не втратила актуальності, а навпаки, набула величезного значення і перебуває в епіцентрі наукових пошуків. Сьогодні з особливою гостротою постає завдання формування духовного світу людини третього тисячоліття, відродження і розквіту культурних традицій народу, тому викладання предметів художньо-творчого циклу стає одним із пріоритетних напрямів у навчанні та вихованні дітей, у розвитку їх особистості.

Аналіз останніх досліджень. Теоретичні засади вивчення творчого процесу у психологічній науці розроблені Б. Ананьєвим, П. Анохіним, С. Рубінштейном, Б. Тепловим, Д. Узнадзе, М. Ярошевським та ін. Існує велика кількість пояснювальних моделей творчого процесу, серед яких відома теорія «триакту» П. Енгельмеєра, трьохстадійна модель Ж. Адамара, чотирьохстадійна модель творчого мислення Г. Воллеса, діалогічна концепція В. Біблера, яка в свою чергу спирається на ідеї М. Бахтіна. Суттєвими для психології є й розуміння цього питання у філософському плані М. Бердяєва, М. Мамардашвілі та ін.

Сучасна наука оперує значними дослідженнями в галузі психології творчості, серед яких найбільш відомі розробки В. Роменця, який досліджував етичний та естетичний аспекти творчої діяльності, В. Моляко, який досліджував і продовжує досліджувати стратегії творчої діяльності (розробка творчої системи КАРУС) та його школа [6; 9].

Дослідження дитячої творчості, зокрема художньо-творчої діяльності дітей підпорядковано-вугється вивченню галузі психології художньої творчості. Так, безпосередньо в психології цьому питанню присвячені роботи О.В. Ба-

кушинського, М.М. Волкова, Є.І. Ігнатієва, О.О.Мелік-Пашаєва, В.С. Мухіної, О.О.Фльоріної та ін.

Враховуючи актуальність зазначеної проблеми та недостатність її розробки, **метою** даної роботи є вивчення особливостей художньо-творчої діяльності молодших школярів.

Об'єктом нашого дослідження є художньо-творча діяльність дитини молодшого шкільного віку, а саме – малювання.

Предметом – особливості нового підходу до розвитку творчості дітей молодшого шкільного віку.

У даній роботі ми зробимо спробу описати власне бачення проблеми на основі аналізу наших попередніх досліджень, як то використання молодшими школярами стратегіальних тенденцій формування та реалізації задуму в процесі виготовлення малюнка, ґрунтуючи свій підхід на концепції стратегіальної організації та регуляції творчих процесів у різноманітних сферах діяльності людини, розробленої В. О. Моляко (1982, 2002). Вище зазначений підхід передбачає домінування пошуків оригінальних, нових рішень як в традиційному полі функціонування людини, так і в творчій діяльності, при розв'язанні нових суцільних та спеціальних питань та завдань і т.п.

Теоретичний аналіз проблеми. На рубежі XIX-XX ст. з'являються дослідження природничо-наукової творчості, а дещо пізніше й технічної, розпочинаються розробки проблем творчості у різних площинах. Українські психологи (Харківська психологічна школа) одні з перших почали розробки в цьому напрямі, це і концепції О. Потебні та О. Веселовського, чії ідеї були розвинуті їхніми учнями та послідовниками Д. М. Овсяніко-Куліковським, Б. Лезіним та іншими піонерами психології творчості. Пізніше це роботи Г.С. Альтшуллера, Є.О. Мілеряна, В.О. Моляко, Я.О. Пономарьова, В.А. Роменця та ін. Безпосередньо художню творчість в різних площинах вивчали Д.М. Овсяніко-Куліковський, Є.Я. Басін, Л.С. Виготський, П. М. Якобсон, Б.С. Мейлах, О.І. Нікіфорова, Н.В.Рожественська та ін., проблему задуму висвітлено в роботах О.Г. Аграновського, А.Г. Васадзе, Н.В. Гросул, Б.С. Мейлаха, О.Г. Цейтліна, П.М. Якобсона та ін. Найбільш ґрунтовними можна вважати дослідження «задуму» в контексті літературної творчості (П.Н. Медведєв, О.І. Нікіфорова) і конструкторської діяльності (В.О. Моляко).

Проблема дитячого малювання завжди привертала пильну увагу вчених. Ще В. М. Бехтерєв зазначав важливість вивчення дитячого малювання, кажучи про те, що малювання, як зображувальна писемність, що з'явилося раніше теперішнього письма, заслуговує особливої уваги: «Малюючи, дитина не тільки виявляє певні результати психічного розвитку, а й забезпечує його розвиток, збагачує і реконструює психічні властивості та здібності». Ця теза повністю відповідає нашому розумінню цього питання.

Як відомо, малювати дитина починає дуже рано, і малювання стає одним із найулюбленіших занять, можна сказати, що цей вид діяльності пронизує життя кожного, пробуджуючи паростки дивовижних можливостей, здібностей, талантів. Крім того, цей вид діяльності впливає не тільки на розвиток

та збагачення художньо-творчих здібностей, а також на розумовий розвиток, на формування різноманітних сторін особистості, виступає як засіб самовираження і самопізнання, допомагає проникнути і збагнути своєрідний внутрішній світ дитини, сприяє розвитку та активації творчого потенціалу дитини.

Малювання як зображувальна діяльність розвивається поступово, проходячи певні етапи пов'язані з розвитком психічних процесів і сторін особистості. Відомо, що вік 5-10/11 років є «золотим часом» малювання дитини. Згодом, як вважають дослідники, підліткова криза блокує цей вид діяльності дитини. Сьогодні дослідники підкреслюють універсальний характер впливу мистецтва на свідому і несвідому сферу особистості. Так, В. С. Мухіна наголошує, що малювання дитини – це синтетична діяльність, в якій використовується досвід, придбаний в різних видах дитячої діяльності, воно є засвоєнням різнорідних елементів соціального досвіду, людської культури.

Виклад основного матеріалу. Як ми вже зазначали вище, вихідною домінантою нашої роботи було обрано стратегіальний підхід, розроблений В. О. Моляко (1982). Саме дослідження процесу художньої творчості з позиції стратегіальної парадигми творчої діяльності збагатило та розширило наявні знання про художній творчий процес та особливості формування художнього задуму.

Творчий процес малювання як процес створення художнього твору починається від зародження образного задуму та закінчується його втіленням у продукті творчості – малюнку. Це саме процес перетворення спостережень дійсності в художній образ. У зображувальному мистецтві творчість художника завжди полягає у створенні твору в безпосередньо зримих формах. Як правило, робота розпочинається з композиційних пошуків зображувального розв'язку та підбору матеріалу. Буває, що художник і на заключному етапі вносить якісь значні зміни та корективи, або навіть починає пошук з початку, шукаючи більш вдалі втілення творчого задуму.

Аналіз наукових джерел показав, що практично усі дослідники сходяться на положеннях про те, що задум дійсно моделює весь процес рішення; він зароджується як ідея, зоровий образ або як образ-поняття; є результатом образно-понятійної розумової діяльності суб'єкта в процесі створення малюнку. Зокрема, ми дотримуємося визначення художнього задуму як сформованого у творчій уяві митця конкретного цілісного уявлення про загальні риси змісту та форми художнього твору до початку його практичного втілення.

Процес формування задуму умовно складається з певних стадій: виникнення задуму (поява бажання щось намалювати або отримання тематичного завдання) – первісний задум; розвиток задуму в ідеях, образах, поява первинних замальовок в нарисах, ескізах тощо – проміжний задум; трансформація задуму з попередніх розробок в кінцевий остаточний варіант, втілення кінцевого варіанту в матеріальний продукт з подальшою деталізацією, уточненнями, незначними змінами – остаточний задум.

Аналіз наших досліджень показав, що найбільшу складність у дітей викликає саме третій етап. Так, 98% дітей 3-го класу загальноосвітньої школи

змінюють задум або композиційне рішення, графічні образи з причини неможливості, а точніше невміння оперувати технічними прийомами та художніми засобами (правильно тримати пензлик, щоб була якісна лінія, розраховувати етапи розфарбовування малюнка, враховувати густоту фарби та особливості паперу, невміння правильно передавати перспективу та якісно, правильно, так як уявляють малювати задумані образи тощо. Типові висловлювання молодших школярів: “у мене не вийшло”, “я хотів намалювати не таке”, “можна я намалюю щось інше”... Після цього оригінальний творчий задум досить часто, замінюється виконанням шаблонного малюнку, який малювався до того неодноразово. “Я намалюю те, що вмю, що в мене добре виходить, за що мене хвалили” – ось гасло дитини [2; 3; 4].

У процесі дослідження нами було виокремлено особливості зображувальної творчості дітей молодшого шкільного віку, а саме: дитина продовжує засвоювати технічні вміння та навички; удосконалює техніку малювання; формується художній смак, почуття прекрасного, відчуття гармонії, естетичне ставлення до світу; майже сформована основа власного світовідчуття, яке відображується у малюнках, дитина намагається відтворити у малюнку дійсний вигляд предметів. Враховуючи форму та пропорції, продовжує розвиватися почуття кольору на основі збагачення знань палітри кольорів (знайома більше ніж з 10 кольорами) та різноманітним його сполучень, відбувається засвоєння відтінків та світлотіней; задум дитина створює до початку малювання, може його сформулювати в мовленні. Відповідно до задуму обирає формат, зображувальні та виразні засоби. Задум стійкий та різноманітний; дитина власноруч може зміщувати фарби; моторна координація розвинута достатньо, рухи цілеспрямовані, упорядковані; продовжується розвиток дрібної моторики; удосконалюються різноманітні засоби малювання предметів та явищ навколишнього світу; у малюнку відображує зв'язки між зображеними об'єктами; виділяє близький, середній і задній план малюнка, лінійну перспективу; може розташовувати зображення на всьому аркуші паперу, на одній лінії, на широкій смужці, ближче і далі; формується логічне мислення, вже властива майже стала форма наочно-образного мислення, властива асоціативність; стійка уява, яка все більше набуває творчого характеру [1; 7; 8].

З метою дослідження стадії трансформації у процесі формування задуму нами було створено авторську методику «Творчий калейдоскоп», яка складається з двох частин – теоретичної та практичної, котрі ґрунтуються на модифікації фрагментів творчої системи КАРУС (В. О. Моляко). Методика «Творче мислення» охоплює теоретичний блок у форматі міні-лекції з обов'язковим наочним супроводом та методичні інструкції, щодо застосування мисленнєвий дій аналогізування, комбінування, реконструювання в процесі формування та трансформації задуму. Методика «Калейдоскоп ескізів» охоплює практичний блок та спрямована на дослідження етапу трансформації задуму у процесі малювання. Суть методики полягає у тому, що дітям пропонують виконати малюнок на будь-яку тему (наприклад, «Погода»), необхідно зафіксувати всі ідеї, які виникли у малюнку-ескізі. Дітям пропону-

ється намалювати якомога більше варіантів з даної теми, і лише після цього виконати основний малюнок, на іншому аркуші [2; 3; 4].

Функцію трансформації задуму ми вбачаємо в об'єктивації прояву певної стратегіальної мисленнєвої дії, застосованої на етапі перетворення. Мисленнєві стратегіальні дії реалізуються за локальним або векторним типом. Локальний тип трансформації визначається динамікою розвитку задуму у межах дій за аналогією, тобто основний малюнок виконано за прямою аналогією, частково розробленою аналогією, детально розробленою аналогією щодо попередніх ескізів. Векторний тип трансформації визначається динамікою розвитку задуму у напрямі використання комбінаторних або реконструктивних мисленнєвих дій щодо попередніх ескізів.

Здійснений аналіз отриманих результатів у процесі експериментальних заходів довів ефективність цілеспрямованого впливу завдяки використанню розвивально-виховної методики «Творчий калейдоскоп», що помітно оптимізує процес трансформації художнього задуму в образотворчій діяльності молодших школярів. Проведена серія виховально-розвиваючих вправ з дітьми молодшого шкільного віку посприяла активізації мислення, засобом широкого та цілеспрямованого використання стратегіальних дій в процесі творчих вправ.

На основі отриманих даних нами було розроблено практичні рекомендації, що спрямовані на оптимізацію педагогічної навчальної діяльності на уроках образотворчого мистецтва, в гуртковій, позакласній роботі. Головними задачами у викладанні образотворчого мистецтва у молодших школярів вважаємо: формування в дітей художньо-естетичного відношення до життя, художнього пізнання світу, через активізацію таких особистісних властивостей, як: почуття краси, гармонії, здатності емоційно відгукуватися на всілякі явища естетичного у навколишньому світі, потенціальні вміння бачити прекрасне у будь-яких явищах та осягати його; розвиток вправності споглядати та милуватися; розвиток сенсорних здібностей; надання дитині знань, умінь та навичок в галузі образотворчого мистецтва (елементами художньої грамоти, засобами і прийомами малювання), що допоможе набувати свободи вираження у творчості; розвиток специфічних для художньо-творчого процесу універсальних якостей особистості як основи для розвитку її творчого потенціалу, художньо-творчої уяви, оригінального, нестереотипного асоціативно-творчого мислення, критичності мислення, художньо-образних якостей зорового сприйняття, спостережливості, зорової пам'яті та ін.; формування потреби і здібностей до продуктивної художньої творчості.

Висновки. Творчість є однією з найбільш змістовних форм психічної активності дітей, яку можна розглядати як універсальну здатність, що забезпечує успішне виконання самих різноманітних дитячих діяльностей.

Ключовим моментом розвитку творчості молодших школярів є формування особливої структури їхнього досвіду – евристичної структури. Дана структура виступає як продукт певним чином організованої діяльності дітей (особливу роль у цьому процесі відіграють різні форми пошукової діяльності), і водночас вона виступає як основа вдосконалення і розвитку цієї діяльно-

сті. На певному етапі свого розвитку ця структура безперервно збагачується і розвивається, починає визначати не тільки особливості дитячої діяльності (її пошуковий, творчий характер), але і ставлення дитини до оточуючого її світу, засоби розуміння і перетворення (в доступних межах) цього світу і в кінцевому підсумку особливості свідомості дітей, спрямованість їх особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Григорьева Г. Г.* Практикум по изобразительной деятельности дошкольников : учеб. пособие для студ. сред. пед. учеб. заведений / Г. Г. Григорьева, Е. И. Буякова, З. А. Боброва; под ред. Г. Г. Григорьевой. – М. : Издательский центр «Академия», 2001. – 128 с.
2. *Медведева Н. В.* Дослідження процесу художньо-графічної діяльності дітей молодшого шкільного віку / Н. В. Медведева // Наук. часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Серія №12. Психологія : зб. наук. праць. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2005. – №6 (30). – Ч. II. – С. 163-171.
3. *Медведева Н. В.* Реалізація задумів дітьми молодшого шкільного віку (на матеріалі образотворчої діяльності) / Н. В. Медведева // Актуальні проблеми психології: Зб. наук. праць Інституту психології імені Г. С. Костюка АПН України / за ред. С. Д. Максименка, М. Л. Смольсон. – К.: Вид-во НПУ імені Драгоманова, 2008. – Т. 8, вип. 5. – С. 81-95.
4. *Медведева Н. В.* Стратегіальні тенденції художньо-графічної діяльності молодшого школяра / Н. В. Медведева // Стратегії творчої діяльності: школа В. О. Моляко / за заг. ред. В. О. Моляко. – К.: Освіта України, 2008. – С. 407-431.
5. *Мейлах Б. С.* Психология художественного творчества: предмет и пути исследования / Б. С. Мейлах // Психология процессов художественного творчества. – Л. : Наука, 1980. – С. 5-23.
6. *Моляко В. А.* Творческая конструкторология (пролегомены) / В. А. Моляко. – К. : «Освіта України», 2007. – 388 с.
7. Развитие творческих способностей студентов и школьников на занятиях изобразительным искусством. – Ростов-на-Дону : РГПИ, 1986. – 163 с.
8. *Рылова Л. Б.* Изобразительное искусство в школе: дидактика и методика / Л. Б. Рылова. – Ижевск : УдГУ, 1992. – 310 с.
9. Стратегії творчої діяльності: школа В. О. Моляко / за заг. ред. В. О. Моляко. – К.: Освіта України, 2008. – 702 с.

REFERENCES TRANSLITERATED

1. *Grigor'eva G. G.* Praktikum po izobrazitel'noj dejatel'nosti doshko-l'nikov : ucheb. posobie dlja stud. sred. ped. ucheb. zavedenij / G.G. Grigor'eva, E.I. Bujakova, Z.A. Bobrova; pod red. G.G. Grigor'evoj. – M. : Izdatel'skij centr «Akademija», 2001. – 128 s.
2. *Medvedeva N. V.* Doslidzhennja procesu hudozhn'o-grafichnoï dij'al'nosti ditej molodshogo shkil'nogo viku / N. V. Medvedeva // Naukovij chasopis NPU ім. М. П. Драгоманова. Serija №12. Psihologija : zb. naukovih prac'. – K. : NPU imeni M. P. Dragomanova, 2005. – №6 (30). – Ch. II. – S. 163-171.
3. *Medvedeva N. V.* Realizacija zadumiv dit'mi molodshogo shkil'nogo viku (na materialii obrazotvorchoï dij'al'nosti) / N.V. Medvedeva // Aktual'ni problemi psihologii : zb. nauk. prac' In-tu psihologii im. G.S. Kostjuka APN Ukraïni / za red. S. D. Maksimenka, M. L. Smul'son. – K. : – Vid-vo NPU imeni Drago-manova, 2008. – T. 8, vip. 5. – S. 81–95.

4. *Medvedeva N. V.* Strategial'ni tendencii hudozhn'o-grafichnoi dijal'nosti molodshogo shkoljara / N.V. Medvedeva // Strategii tvorchoi dijal'nosti: shkola V.O. Moljako / za zag. red. V.O. Moljako. – K.: Osvita Ukraini, 2008. – S. 407-431.
5. *Mejlah B. S.* Psihologija hudozhestvennogo tvorchestva: predmet i puti issledovaniya / B.S. Mejlah // Psihologija processov hudozhestvennogo tvorchestva. – L.: Nauka, 1980. – S. 5-23.
6. *Moljako V. A.* Tvorcheskaja konstruktologija (prolegomeny) / V.A. Moljako. – K. : «Osvita Ukrainy», 2007. – 388 s.
7. *Razvitie tvorcheskih sposobnostej studentov i shkol'nikov na zanjatijah izobrazitel'nym iskusstvom.* – Rostov-na-Donu : RGPI, 1986. – 163 s.
8. *Rylova L. B.* Izobrazitel'noe iskusstvo v shkole: didaktika i metodika / L.B. Rylova. – Izhevsk : UdGU, 1992. – 310 s.
9. *Strategii tvorchoi dijal'nosti: shkola V. O. Moljako / za zag. red. V. O. Moljako.* – K. : Osvita Ukraini, 2008. – 702 s.

Medvedeva N. V. THE FEATURES OF ARTISTIC-CREATIVE ACTIVITY OF JUNIOR SCHOOL AGE CHILDREN. In the paper the view at a problem of the development of children's creativity is presented. Creativity is considered as universal ability, which provides successful performance of different children activities. The key moment of junior pupils' creativity development is the formation of particular structure of their experience – heuristic structure. This structure is a product of certainly organized activity, which constantly enriches and develops, and begin to determine not only the peculiarities of children's activity (its searching, creative character), but a child's attitude to the surrounding world, the ways of understanding and transformation (within the available scope) of this world and, finally, the features of children's consciousness, orientation of their personality. It is shown, that emotional saturation of children's creation process conduces to the intensification of the development of new behavior motives, that is sufficiently reconstructs emotional-motivational sphere of a child and favors the formation of personality's heuristic structure, development of its creative potential, artistic fantasy, creative perception and image thinking.

Keywords: visual activity, strategy tendencies, creativity, plan transformation, artistic creativity.

Отримано 23.05.2016

УДК: [159.955+159.956]

*Мойсеєнко Лідія Анатоліївна,
Копач Михайло Іванович,
Криштопа Людмила Іванівна,
Кулініч Галина Михайлівна*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ ПОМИЛОК У ТВОРЧОМУ МАТЕМАТИЧНОМУ МИСЛЕННІ

Мойсеєнко Л. А., Копач М. І., Криштопа Л. І., Кулініч Г. М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ ПОМИЛОК У ТВОРЧОМУ МАТЕМАТИЧНОМУ МИСЛЕННІ. У статті розглядаються питання стосовно психологічної сутності недостовірних мисленневих результатів, їхні місця і ролі у процесі розв'язання творчої математичної задачі. Наголошується на активізації дослідження психологічної сутності творчого мислення у різ-